

въдци въ севернитѣ покрайнини, и се скитатъ вѣчно, споредъ годишнитѣ времена къмъ северъ или югъ. Друга една частъ се препитава съ риболовство и дърварство. Тѣ сж бедни хора и живѣятъ срѣдъ гжститѣ гори близо до голѣмитѣ рѣки — едничкиятъ пѣтъ за съобщения съ вънкашния свѣтъ. Има само една желѣзопѣтна линия, която пресича централнитѣ области на тази страна.

Колкото е суровъ климатътъ на Лапландия, толкова е богата тя съ минерали и дървенъ материалъ. Въ дългитѣ зимни месеци, когато всичко е заледено и покрито съ снѣгъ, мжжетѣ напушатъ селищата, запѣтватъ се навѣтре въ горитѣ и сѣкатъ дървенъ материалъ — богатството на Швеция. Такъвъ суровъ животъ могатъ да издържатъ само лапитѣ. При студъ 50° подъ нулата тѣ работятъ непрекъснато по цѣли денонощия, изсичатъ горитѣ, изравняватъ стволиститѣ грамадни дървета, спускатъ ги по планинскитѣ нанадолнища и ги натрупватъ върху заледенитѣ рѣки, когато иматъ прѣко съобщение съ моретата.

На пролѣтъ, когато всичко почва да се топи, грамадни маси дървенъ материалъ, ловко управлявани отъ тѣхъ, почва да се движи и носи богатство и животъ на свѣта. Какво е значението на тѣзи дървари, може да се разбере само отъ това, че тѣ доставятъ една трета отъ цѣлия дървенъ материалъ, който е потрѣбенъ на Европа за приготвяване на хартия и кибритъ. Това е единъ отъ най-голѣмитѣ приходи на шведската държава. Лѣтно време лапитѣ обработватъ съ мжка слабитѣ си ниви, изсушаватъ търсища, изчистватъ шубръцитѣ около своитѣ дървени колиби, и ако иматъ щастие да закѣснѣе снѣгътъ, ожънватъ нивитѣ си. Но и женитѣ